

samtidig ogsaa vil have en høiere Værdi; thi deels vil den derved bevirkede Indtægtsforøgelse være forsvindende ligeoverfor den store Udgift, hvortom der er Tale, deels er det ikke sagt, at denne Forøgelse just falder i det samme Aar, hvori man skal betale Sædtillæget. Staten vil kunne have sin Udgift efter den ene Capitelstart, men derimod sin Indtægt efter en anden. Dette maatte allerede i og for sig, forekommer det mig, gjøre det til en meget betænkelig Sag at udvide det omhandlede Princip, hvorved Erfaringen derhos har vist, at der hester ikke saa ganske saa Ubegjæmneligheder, uden at det dog i en væsentlig Grad fyldestgjør det Formaal, det skulde, til ogsaa at gjælde for den store Mæsse af Embedsmænd, paa hvilken det ikke hidtil har været anvendt, og som har været vel tilfreds med den Mæsse, hvorpaa den er bleven lønnet. Jeg ønsker endnu kun om dette Spørgsmaal at tilføie, at forsaavidt det idag gjentagende er blevet fremhævet og navnlig fremhævet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at en af de væsentligste Grunde til, at man holder paa det omtalte Princip, er den, at man deri har et vigtigt Baaben imod idelig gjentkommende Fordringer paa Dyrctidstillæg, da har man heller ikke Ret i saa Henseende. Foruden at Rigsdagen nemlig overhovedet paa ingen Mæsse staaer værgeløs ligeoverfor slige Fordringer, saa vil jeg spørge, om der da fra den store Mæsse af Embedsmænd, der har været lønnet med midlertidig Vænningsforbedring, ideltig og ideltig er fremkommet Begjæring om Dyrctidstillæg? Nei, det er der ikke. Man har ivertimod fundet Anledning til sidste Gang, da der var Spørgsmaal om den midlertidige Vænningsforbedring, at nedsætte den fra, hvad den tidligere var, uden at der i denne Anledning er blevet reist nogen Besværing fra Embedsmændenes eller fra Regjeringsens Side, hvormod Regjeringen netop har søgt at hævede og conservere denne Stilling ved det Vænningsforslag, som jeg om lidt skal komme til.

Hvad dernæst de specielle Forslag angaaer, som foreligge ved dette Affait, da vil jeg først sige, at, forsaavidt de knytte sig til § 12, kan jeg følge med Udvalget, saalænge dettes

Fleertal — jeg mener dermed samtlige dets Medlemmer med Undtagelse af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) — er enig. Der er saaledes fra min Side slet ikke Noget i veien for, at § 12 bliver flyttet hen imellem §§ 8 og 9, og at Hovedveglen for Converteringen af Sædtillæget opstilles som foreslaaet. Jeg kan endogsaa være enig i den Motivering, som det ærede Udvalgs Fleertal — altid naturligtvis med Undtagelse af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds — har opstillet af sine Forslag. Derimod kan jeg rigtignok paa ingen maade følge det i de Conclusioner, hvortil det er kommet. Jeg kan saaledes overmaade godt være enig med det ærede Fleertal i, at det er en Fordeel for Embedsmændene at faae en fast, bestemt Indtægt istedet for en fluctuerende. Dette kan jeg overmaade godt forstaae, og jeg vil endog udtale, at det er efter min Formening oienhylligt, at det for Folk, der ikke have mere, end hvad de vintrent behøve til at leve af, er en stor oeconomic Fordeel at vide, hvad de have, for at de derefter kunne lægge deres Budget. Men denne Fordeel er dog ikke forbunden med et tilsvarende Tab for Statskassen. Modsat de ærede Medlemmer, som troe, at man, uden at tage Gjenemsnittet, som det foreligger, skal gaae endnu dybere ned, trøer jeg derhos ikke, at man kan gjøre det uden at være ubillig imod de Mænd, som hidtil have haft de omhandlede Tillæg. Jeg kan endvidere være enig med det ærede Udvalg, naar det siger, at det er ønskeligt, at der bliver gjort de samme Regler gjældende for de Mænd, der hidtil have haft Sædtillæg, og for dem, der hidtil have haft midlertidig Vænningsforbedring, idet det jo er ganske vist, at, jo simplere man kan gjøre den Slags Regler, desto bedre. Men jeg kan ikke følge med Udvalget, naar det vil overføre Reglerne om Sædtillæg paa det midlertidige Vænningsstillæg, hvormod jeg skal være villig til at følge med, hvis Rigsdagen vil lægge Reglerne om det midlertidige Vænningsstillæg til Grund og anvende dem paa Sædtillæget. Jeg kommer herved til at maatte fremhæve og fremhæve med megen Styrke, at det hidtil har været